

ICYA 2022. – Bonn

Sudionici: Njemačka, Nizozemska, Belgija, Engleska, Poljska, Italija, Hrvatska, Srbija, Grčka, Gana, Nigerija, Kenija, Zambija, Zimbabve, Armenija, Indija, Nepal, Vijetnam, Kina, SAD,...

Predstavnici IaaS Hrvatske: Marija Rustan i Tomislav Kolarić

9.3.2022. Dan 0.

Direktan let iz Zagreba do aerodroma Koln-Bonn imali smo samo dan prije početka konferencije pa smo ga iskoristili za razgledavanje grada. Nakon što smo se smjestili u hostel u kojem će biti održana ICYA 2022., krenuli smo do centra Bonna. Najprije smo obišli katedralu i glavni trg u Bonnu, a zatim se uputili prema Aveniji Heerstaße koja je poznata po drvoredu trešanja. Imali smo sreće pa je dio trešanja već početkom ožujka bio u cvatu. Šetajući ulicama nemoguće je ne primjetiti semafore na kojima je sličica Beethovena, što odaje koliko se Bonn ponosi svojim skladateljem. Također smo prošli i kraj Beethovenove rodne kuće. Primjetili smo da je već oko 20 sati grad dosta prazan pa smo samo izvana sve brzo razgledali i vratili se u hostel.

10.3.2022. Dan 1.

Prvo jutro u Bonnu smo još iskoristili za razgledavanje grada dok je ostatak ekipe tek pristizao. Namjeravali smo prošetati Botaničkim vrtom, međutim otvara se tek u 11h pa smo produžili dalje kroz Poppelsdorf aleju gdje su lijepo uređene barokne zgrade. Zastali smo i kod LVR LandesMuseum Bonn pa nastavili hodati do rijeke Rajne. Tamo smo se popeli na vidikovac i uživali u pogledu.

Po dolasku u hostel domaćini su nas dočekali s kućnim testom na Coronu i s paketićem Haribo bombona za svakoga. Nakon 15tak minuta i očitnog negativnog testa, dobili smo promotivne materijale (majice ICYA 2022., navlake za maskice s logom ICYA te vezicu oko vrata sa svojim imenom – jer tko bi popamtio svih 50tak sudionika). Nakon ručka službeno su otvorili ICYA-u 2022 i uveli su nas u *call-to-action process*. Zatim je profesor sa Sveučilišta u Bonnu održao predavanje *How to become a cropping systems scientist*. Nakon kratke pauze započeli su treninzi za koje smo se prethodno morali prijaviti, međutim mjesta su bila ograničena na 15 ljudi po treningu (*Trainings on argumentation & personal branding*). Mi ostali koji se nismo prijavili za trening iskoristili smo vrijeme za druženje i šetnju do grada. Vratili smo se na večeru nakon koje smo ponovno imali zajedničko druženje (*World Cafe*) te smo odradili prvi dio radionice *call-to action*. U narednim danima raspitali smo se o treninzima i saznali da su na treningu argumentacija imali neku debatu o sladoledu, a na *personal branding* treningu su pisali na papirić svoje vrline i razloge zašto bi netko morao zaposliti baš njih na nekom razgovoru za posao (morali su izmisliti neki posao za koji smatraju da bi baš oni bili savršeni kandidat).

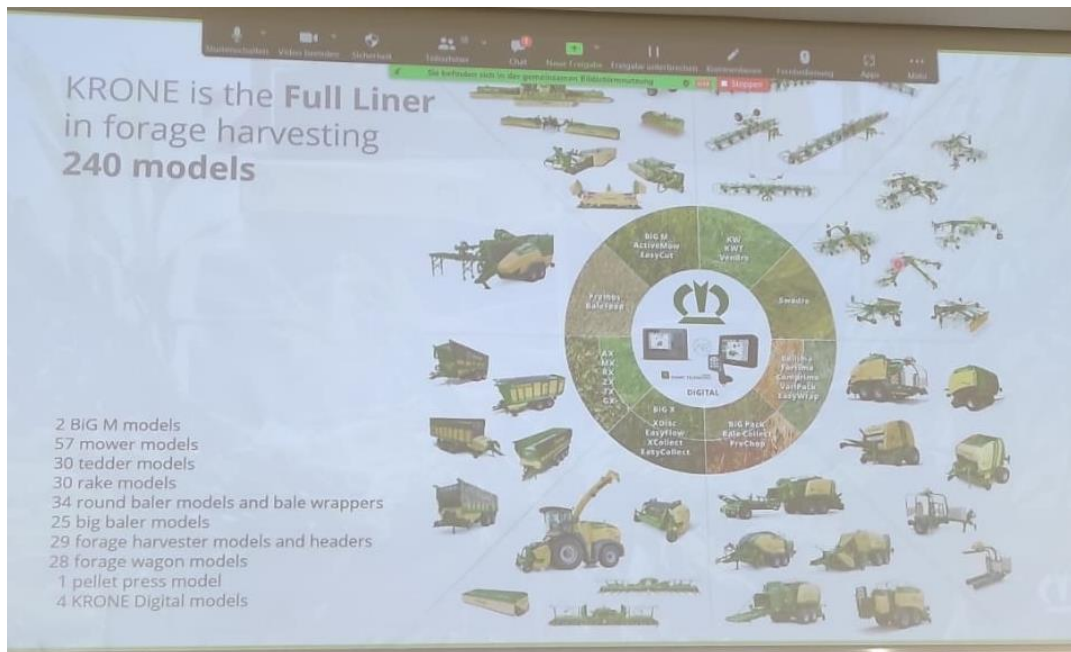
11.3.2022. Dan 2.

Rano smo doručkovali jer smo morali stići na gradski bus kojim smo se dvadesetak minuta vozili do Sveučilišta u Bonnu. Najprije smo slušali jedno zanimljivo predavanje o suvremenoj mehanizaciji (*Smart Farming by Krone*) te smo na kraju mogli postaviti pitanja, kao i na svakom održanom predavanju na ICYA-i. Nakon Krone, predavanje gospođe iz Bayera bilo je u potpunosti interaktivno (*Embedding biodiversity and resilience thinking in intensive arable system by ETH Zürich and Bayer*). Rasprava se odužila, međutim nas 15 koji smo odabrali posjet Julich centru morali smo napustiti dvoranu u predviđeno vrijeme da bi se stigli testirati na Coronu (testiranje je bilo organizirano u blizini Sveučilišta). Nismo čekali rezultate testa već smo se odmah uputili prema našem busu i krenuli u Julich. Naš put je trajao otprilike sat i pol. Za to vrijeme, ekipa koja je ostala u dvorani stigla je odslušati još jedno predavanje (*EU and CGIAR*). Nakon toga su se i oni podijelili, ovisno o tome koji izlet su odabrali (Experimental farms Bonn university – Campus Klein Altendorf ili Organic Experimental Farm - Campus Wiesengut). Na izlasku iz dvorane smo svi dobili užinu, tj. voće i flaširanu vodu za put.

Kad smo stigli u Julich, djelatnici tog Istraživačkog centra su ušli k nama u bus i provjeravali svakome covid potvrdu i rezultate testiranja koje smo dobili na mail. Od njih smo svi dobili

platnene vrećice u kojima su bili letci, knjižica o tom Centru, kemijska i vezica za posjetitelje. Isto tako, dobili smo važan naputak da u tom Istraživačkom centru Julich ne smijemo ništa fotografirati jer unutra su sve njihova vlastita dostignuća i radovi. Kažu da ne kupuju patente već stvaraju vlastite. Najprije su nas odveli u kantu na ručak gdje je bio ogroman izbor jela i pića. Kad smo se fino najeli, krenuli smo u obilazak Centra. Vidjeli smo super kompjutore, hale s robotikom, komoru za simuliranje klime, odjel za hortikulturu, plastenike i staklenike u kojima provode razna istraživanja, uzgoj algi itd. Cijeli taj Centar je jako velik pa nas je bus vozio od odjela do odjela. Inače, Julich Centar je jedan od najvećih interdisciplinarnih istraživačkih centara u Europi te broji preko 600 znanstvenika.

Nakon razgledavanja Centra i kratkih predstavljanja odabranih odjela koji su vezani za našu struku, uputili smo se busom nazad prema Bonnu. Sve tri grupe izletnika okupile smo se u Irish pubu u centru Bonna koji je bio rezerviran samo za nas sudionike ICYA-e. Tamo smo imali *Networking* večeru, neograničeno piće i *finger food* uz glazbu i druženje. U hostel smo se vratili javnim prijevozom u kasnim večernjim satima.

12.3.2022. Dan 3.

Cijeli ovaj dan proveli smo u hostelu, uglavnom na predavanjima, poster prezentacijama i Development Fund večeri. Redom je to bilo ovako - nakon doručka, imali smo tri predavanja: *Design of biodiverse agroecosystems for multifunctionality; Coupling of energy and crop production: a synergy to solve use conflicts over lands?; Digitalization of crop systems: away towards more sustainability in input consumption and soil exploitation?* Između predavanja su bile kratke pauze gdje smo se mogli ponuditi raznim keksićima, voćem te svim vrstama pića, od kave, čaja, soka i vode do piva. Jedina mala zamjerka hostelu je da za ručak i večeru nismo imali nekog izbora nego po jednu vrstu jela, ali svejedno je bilo fino. Nakon ručka odslušali smo predavanje *Food factories: artificial closed ecosystems to feed the world while preserving lands?* Zatim smo razgledavali poster prezentacije naših kolega i zajedno komentirali specifične probleme iz njihovih zemalja. Neke od meni najzanimljivijih tema su bile: *Great Wave, Project Pamodzi: A sustainable, eco-friendly beekeeping project in Zambia* i *Food Forest: Agroforestry to improve the farm income of smallholders.*

Nakon poster prezentacija, morali smo završiti *call-to-action* radionicu. Podijelili smo se u 7 grupa koliko je i bilo glavnih sudionika koji mogu utjecati na poljoprivredu (vlade, farmeri, znanstvena zajednica, UN, NGOs, potrošači i ostali). Svaka grupa je dobila na stol po jedan poster u čijem naslovu je bio jedan od sudionika u poljoprivredi. Ispod toga smo morali napisati što sve taj sudionik može promijeniti na bolje i pozvati ga na akciju. Imali smo par minuta za razmisliti i napisati to, a zatim smo poster slali stol do našeg i tako u krug dok nismo prošli kroz sve naslove, odnosno sudionike u poljoprivredi. Mogli smo križati odgovore prethodnih grupa, nadopunjavati ih itd.

Nakon toga smo večerali, a za to vrijeme su organizatori ispisali u word sve naše prijedloge s plakata za *call-to-action*. Navečer smo još jednom svi zajedno to pročitali i ponovno smo korigirali neke od stavaka. Najveća rasprava je bila oko toga treba li povećati broj doktoranada ili ne. Nismo se svi složili pa je uz to upisan broj glasova za i protiv. Kako bilo, poslali smo poruku da želimo da se i naš glas čuje. Stoga smo i uputili poziv na akciju svim dionicima u poljoprivredi koji mogu imati utjecaj na održivu proizvodnju za budućnost. Odmah nakon toga službeno je zatvorena konferencija ICYA 2022.

Tada smo uzeli pauzu te počeli donositi stvari za Development Fund night. Od hrvatskih stvari na stol smo stavili kravatu, kovanice i Dorina čokoladu s napolitankama. Bilo je puno zanimljivih stvari, no mi smo s aukcije ponijeli sliku iz Gane, vijetnamsku haljinu, iiii tri dana boravka u Zambiji plus hrana i razgledavanje Viktorijinih slapova. Još neke od upadljivih stvari su bile unikatne japanke iz Kenije, čaj iz Nepala, velike kutije Haribo bombona, ...

13.3.2022. Dan 4.

Rano ujutro vratili smo ključeve na recepciji i krenuli busom do aerodroma CGN pa do Zagreba.